

I samarbejdet om europæiske spørgsmål er det også den fælles interesse og de fælles værdier, der er grundlaget. Policyorienterede drøftelser i relation til EU- og EØS-samarbejdet vil være naturlige i såvel Nordisk Råd som i Nordisk Ministerråd, hvad angår spørgsmål som fred og sikkerhed, miljøbeskyttelse, energispørgsmål, arbejdsmiljø, sundhed, forbrugerbeskyttelse, ligestilling, den sociale dimension, kultur, uddannelse, forskning, asyl- og indvandrerpolitik, økonomisk politik med henblik på en bæredygtig økonomisk udvikling, beskæftigelse, åbenhed og offentlighed i EU's arbejde.

Det vil også være naturligt, at vi igennem udveksling af synspunkter og erfaringer søger at tilstræbe en retslighed imellem de nordiske lande, når EF-EØS-direktiver omsættes i national lovgivning. Og den største udfordring bliver at præge regeringskonferencen i 1996 således, at udvidelsen af EU mod øst bliver en realitet.

Den tredje søjle i samarbejdet vil som nævnt være samarbejdet med Nordens nærområder. Det samarbejde har fra dets start i 1991 i de tre baltiske lande udviklet sig til også at omfatte Kaliningrad, Nordvestrusland og Barentsregionen. Arbejdsgruppen foreslår, at nærområde-samarbejdet også udstrækkes til at omfatte et særligt program for Arktis, der også omfatter de oprindelige folks særlige interesser.

Samarbejdet med nærområderne tager sigte på at sikre en fredelig, demokratisk og markedsøkonomisk udvikling og beskytte miljøet og sikre en bæredygtig ressourceudnyttelse. Men i det nordiske samarbejde med nærområderne indgår også det videre perspektiv, nemlig at Norden påtager sig at virke som brobygger imellem Nordens nærområder og Den Europæiske Union.

I slutningen af marts måned 1995 afholdes en konference om det nordiske nærområdesamarbejde. Konferencen er en vigtig anledning til at gøre status over det hidtidige nærområdesamarbejde og uddrage de erfaringer, som samarbejdet skal bygge på i fremtiden. Det er i høj grad i de nordiske landes interesse, at vi fortsat udvikler samarbejdet med nærområderne og derigennem bidrager til at sikre en stabil udvikling i vores geografiske omgivelser.

I oplægget om det fremtidige nordiske samarbejde er stillet en lang række forslag, også om hvordan vi bedst organiserer samarbejdet.

Fra 1996 foreslås således afholdt én årlig session i Nordisk Råd mod nu to. Derudover foreslås efter behov afholdt temasessioner eller

temamøder, hvor en bredere kreds end de nationale delegationer til Nordisk Råd forudses at deltage. Det drejer sig f.eks. om de danske, finske og svenske medlemmer af Europa-Parlamentet, om medlemmer af de nationale parlamenter til Europaudvalg og om formændene for relevante udvalg i de nationale parlamenter.

Der vil herigennem kunne skabes en væsentlig fornyelse i den nordiske debat, og vi vil også kunne skabe en vigtig fælles platform for udvikling af nordiske synspunkter. Jeg ser meget gerne, at de nordiske regeringer gennem formandskabet lægger op til debatten på sådanne temamøder.

Ud over de mulige emner, jeg har nævnt tidligere, kunne man forestille sig temamøder arrangeret omkring emner som f.eks. EU's udvidelse mod øst, de nordiske Øststøtteprogrammer, samarbejde med nærområderne og EU's Øststøtte.

Andre forslag fra arbejdsgruppen vedrører primært parlamentarikersiden i samarbejdet. Det drejer sig f.eks. om forslaget om at styrke partigrupperne i Nordisk Råd og om at ændre Nordisk Råds udvalgsstruktur.

Disse forslag er det naturligvis ikke op til regeringen at tage stilling til, men jeg vil gerne understrege, at regeringen også i det nordiske samarbejde har interesse i og behov for en velorganiseret med- og modspiller på den parlamentariske side.

På regeringssiden er der forslag om at styrke ministerrådets rolle som forum for politisk debat og rådslagning på bekostning af det mere administrative og rutinebetonede. Jeg er helt enig heri.

Det vil også være nødvendigt at gennemgå arbejdsformerne og sikre en effektivisering og en forenkling af arbejdsgangene.

Danmark overtager som bekendt formandskabet i det nordiske samarbejde på sessionen i Reykjavik, og som det ser ud nu, hvor statsministrene har besluttet, at formandskabet skal følge kalenderåret, vil det danske formandskab strække sig frem til årsskiftet 1995-96.

Den væsentligste opgave for det danske formandskab bliver med udgangspunkt i beslutningerne på sessionen i Reykjavik at sikre, at reformerne i det nordiske samarbejde føres ud i livet. Vi må forudse, at der på sessionen i Finland til efteråret vil skulle gøres status over fremdriften i reformprocessen.

I den forbindelse ser jeg tre hovedopgaver. For det første har formandskabet ansvaret for, at